

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.2.2008
KOM(2008) 101 endelig

2008/0041 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

af [...]

om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengen-grænsekodeksen

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Med dette forslag indføres de nødvendige ændringer af Schengen-grænsekodeksen for at sikre en effektiv brug af visuminformationssystemet (VIS) ved de ydre grænser. Formålet med dette forslag er at fastlægge fælles regler om forpligtelsen til at anvende VIS ved de ydre grænser og dermed at videreudvikle EU's integrerede grænseforvaltning.

- **Generel baggrund**

Fællesskabskodeksen for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeksen) blev vedtaget den 15. marts 2006 med henblik på at opstille betingelser, kriterier og retningslinjer for ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænseovergangssteder og for overvågningen ved de ydre grænser. I henhold til artikel 7, stk. 3, i Schengen-grænsekodeksen skal alle tredjelandsstatsborgere underkastes en indgående kontrol ved de ydre grænser.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget forordning (EF) nr. xx/2008 af ..... om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen)¹. Kommissionen har fremlagt et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger².

I VIS-forordningen fastlægges formålet med VIS og dets funktioner og ansvarsområder, mens ændringen af de fælles konsulære instrukser vil skabe et retsgrundlag, som gør det muligt for medlemsstaterne at registrere visumansøgere obligatoriske biometriske identifikatorer og også giver mulighed for samarbejde mellem medlemsstaterne, f.eks. ved at oprette fælles ansøgningscentre.

Et af formålene med VIS, som indgår i det overordnede mål om at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik, er at lette kontrollen ved de ydre grænseovergangssteder, herunder bekæmpelse af svig.

I henhold til artikel 18 i VIS-forordningen har grænsevagterne adgang til med henblik på verifikation at søge i VIS med visummærkatens nummer kombineret med visumindehaverens fingeraftryk. I en periode på højst tre år efter idriftsættelsen kan søgningen foretages alene med visummærkatens nummer. Perioden på tre år kan reduceres for så vidt angår luftgrænser.

Anvendelsen af VIS er afgørende for en effektiv grænsekontrol ved de ydre grænser. Kun biometrisk kontrol kan med sikkerhed bekræfte, at den person, som ønsker at indrejse i Schengenområdet, er den person, som visummet er udstedt til. Grænsevagterne bør derfor systematisk foretage en søgning i VIS, inklusive biometrisk kontrol, for hver visumindehaver.

---

¹ EUT [...] af [...], s. [...].

² KOM(2006) 269 endelig.

Men VIS-forordningen indeholder ikke og kan ikke indeholde bestemmelser om forpligtelsen til at anvende VIS ved de ydre grænser. Formålet med dette forslag er derfor at supplere VIS-forordningen ved at indføre fælles regler herom gennem en ændring af Schengen-grænsekodeksen for at sikre, at VIS anvendes på en effektiv og harmoniseret måde ved de ydre grænser. Uden en fælles ordning kan de grænseovergangssteder, hvor VIS ikke anvendes systematisk, udnyttes af ulovlige indvandrere og forbrydere.

En systematisk søgning i VIS ved de ydre grænser er en forudsætning for, at der kan skabes større fleksibilitet i forbindelse med indgivelsen af visumansøgningen. Ifølge ovennævnte forslag fra Kommissionen om ændring af de fælles konsulære instrukser kan de biometriske oplysninger i forbindelse med gentagne visumansøgninger genanvendes og kopieres fra den tidligere ansøgning, der er lagret i VIS, inden for en periode på 48 måneder. Dermed kan man bevare muligheden for at fritage bona fide-ansøgere fra pligten til at møde personligt op på konsulatet. Den antagelse, som ligger bag denne regel, er, at alle visumindehavere vil blive kontrolleret ved de ydre grænser, hvilket sikrer, at eventuelt misbrug af visaene opdages. Hvis VIS ikke anvendes systematisk ved de ydre grænser, vil det være nødvendigt at registrere biometriske oplysninger på konsulatet, hver gang der ansøges om et nyt visum.

Gradvis regional udbredelse på konsulaterne

Artikel 48 i VIS-forordningen indeholder bestemmelser om gradvis regional udbredelse af VIS på konsulaterne. I henhold til Rådets konklusioner af 2. december 2005 bør udbredelsen af VIS begynde med de konsulære repræsentationer i Nordafrika og Mellemøsten. Efter at udbredelsen er startet, skal konsulaterne i den første region indsamle de oplysninger, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i VIS-forordningen, for alle visumansøgninger i den første region og overføre disse oplysninger til VIS-databasen. Oplysningerne omfatter også visumansøgernes fingeraftryk. Kommissionen fastsætter den dato, hvor overførsel af de oplysninger, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i VIS-forordningen, herunder visumansøgernes fingeraftryk, også bliver obligatorisk i hver af de andre regioner.

Før den pågældende dato kan medlemsstaterne i henhold til artikel 48, stk. 3, i VIS-forordningen begynde at indsamle oplysningerne i hver af disse regioner og overføre dem til VIS ved mindst at registrere alfanumeriske oplysninger og fotografier som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), i VIS-forordningen.

Som følge af den gradvise regionale udbredelse og den mulighed, som artikel 48, stk. 3, i VIS-forordningen giver, vil følgende typer visa være i omløb:

- a) visa, som er udstedt i en region, hvor VIS obligatorisk skal bruges, og som derfor normalt omfatter fingeraftryk
- b) visa, som er udstedt i en region, hvor udbredelsen endnu ikke er begyndt, men hvor en eller flere medlemsstater er begyndt at indsamle oplysninger og registrere dem i VIS, inklusive fingeraftryk
- c) visa, som er udstedt i en region, hvor udbredelsen endnu ikke er begyndt, men hvor en eller flere medlemsstater er begyndt at indsamle oplysninger og registrere dem i VIS, men uden fingeraftryk (altså kun alfanumeriske oplysninger og fotografi)

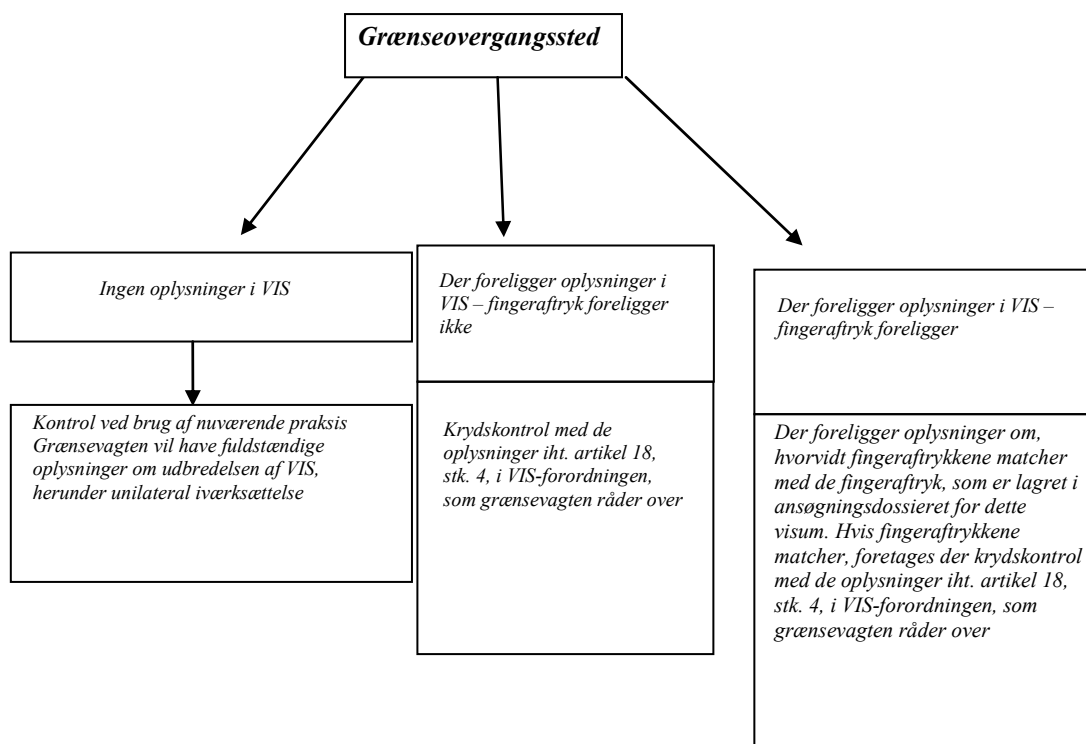
- d) visa, som er udstedt i en region, hvor udbredelsen endnu ikke er begyndt, af medlemsstater, der ikke er begyndt at indsamle oplysninger og registrere dem i VIS
- e) visa, som er udstedt, før VIS-forordningen finder anvendelse.

Det skal bemærkes, at efter at udbredelsen er afsluttet, vil der i en vis periode stadig være visa uden biometriske elementer i omløb, f.eks. visa til flere indrejser, som er udstedt før den pågældende dato.

Anvendelse af VIS ved de ydre grænser

Nedenstående figur viser, hvilke oplysninger grænsevagterne råder over, når de søger i VIS med visummærkatens nummer kombineret med verifikation af fingeraftryk, og hvilke handlinger der skal foretages.

ANVENDELSE AF VIS VED DE YDRE GRÆNSER VED BRUG AF VISUMMÆRKATENS NUMMER KOMBINERET MED KONTROL AF FINGERAFTRYK

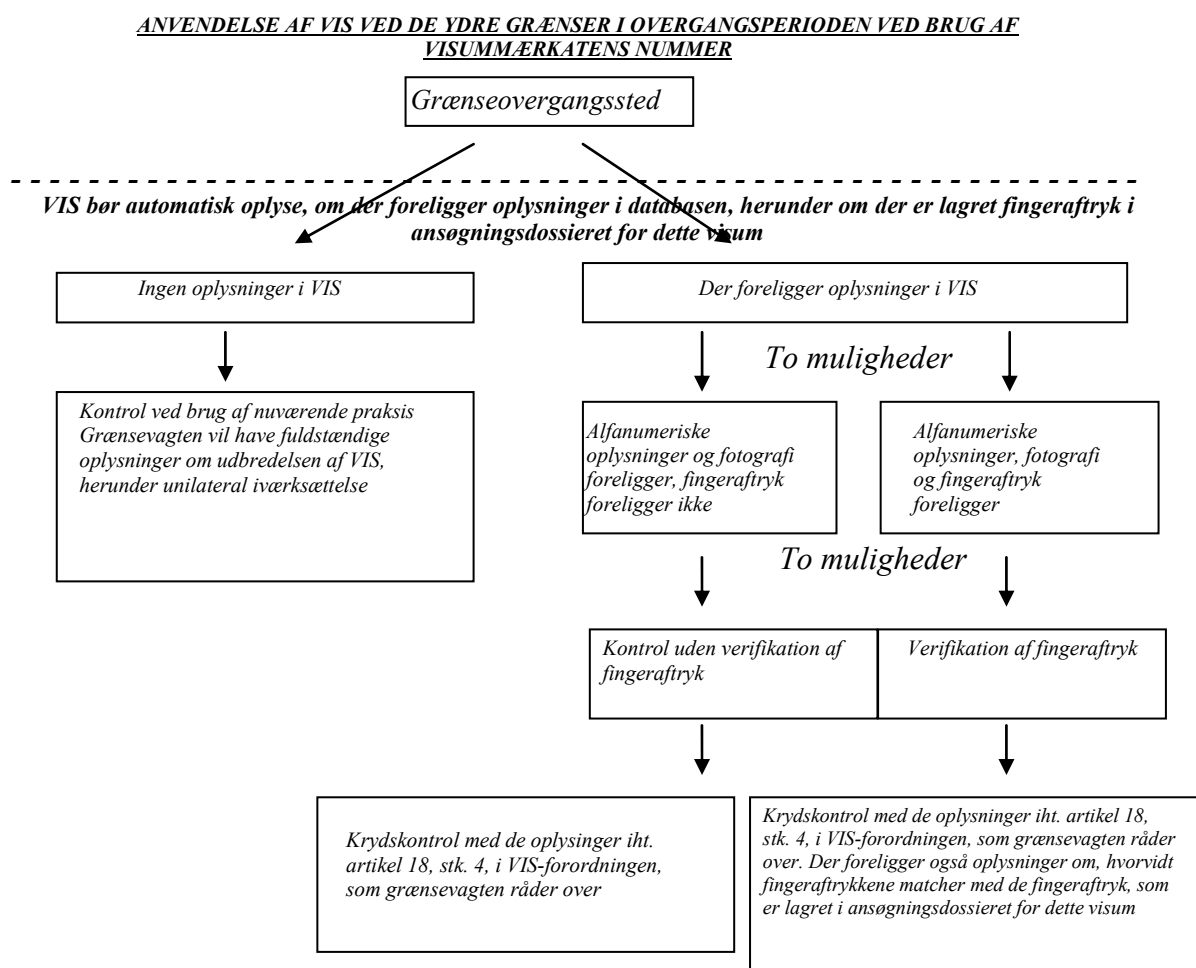

Anvendelse af VIS ved de ydre grænser – overgangsperiode og søgenøgler

I den overgangsperiode, som er omhandlet i artikel 18, stk. 2, i VIS-forordningen, er der to muligheder for at søge i VIS, enten med visummærkatens nummer kombineret med verifikation af visumindehaverens fingeraftryk eller kun med visummærkatens nummer. I begge tilfælde vil søgningen i VIS ved indrejsen mindst starte med visummærkatens nummer.

Søgningen med visummærkatens nummer kombineret med fingeraftryk vil være nytteløs, hvis der ikke findes fingeraftryk i VIS, som kan matches med visumindehaverens fingeraftryk. I overgangsperioden bør VIS derfor straks efter kontrollen med visummærkatens nummer både give oplysninger om, hvorvidt der er oplysninger vedrørende visummet i VIS, og hvorvidt der er lagret fingeraftryk i ansøgningsdossieret for dette visum. Hvis visumindehaveren har været fritaget for at afgive fingeraftryk, hvilket er tilfældet for diplomater, små børn og personer, der har mistet hænderne, eller hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, foreligger der ikke fingeraftryk i VIS. I så fald bør VIS give oplysningen "ingen fingeraftryk i VIS"³.

Nedenstående figur viser, hvilke oplysninger grænsevagterne råder over, når de søger i VIS i overgangsperioden, og hvilke handlinger der skal foretages.

For at gøre det muligt for grænsevagten at vurdere, om den pågældende opfylder betingelserne for indrejse, skal han have adgang til fuldstændige oplysninger om udbredelsen af VIS og om, hvilke medlemsstater der har benyttet sig af muligheden for unilateralt at iværksætte driften af VIS i overensstemmelse med andet punktum i artikel 48, stk. 3, i VIS-forordningen.

³ Anførselstegnene betyder, at den nøjagtige ordlyd af de oplysninger, som vises på skærmen, endnu ikke kendes.

Grænsevagten skal derfor råde over meddelelserne i henhold til artikel 48, stk. 5, i VIS-forordningen (der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende) og oplysninger om, hvilke medlemsstater der har benyttet sig af artikel 48, stk. 3. Det foreslås, at disse oplysninger tilføjes i et bilag til den praktiske vejledning for grænsevagter (K(2006) 5186), der kan findes på CIRCA i elektronisk form.

- **Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. xx/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen).

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Medlemsstaterne blev hørt (i Grænsegruppen i Rådet) om "VIS og grænserne" og om obligatorisk anvendelse af VIS ved de ydre grænser. Ifølge deres svar bør VIS anvendes ved grænseovergangsstederne, og der bør være biometriske læsere til rådighed; det vil indebære en kombineret kontrol af visummærkatens nummer og visumindehaverens fingeraftryk.

Medlemsstater mente, at obligatorisk anvendelse af VIS ved de ydre grænser var mulig og nødvendig i alle situationer, og at begge søgenøgler (visummærkatens nummer og fingeraftryk) bør udnyttes. Nogle udtrykte dog tvivl om, hvorvidt søgningerne kunne foretages på en hurtig og pålidelig måde, specielt når man bruger bærbart udstyr (f.eks. i biler eller på tog). Ifølge denne holdning vil en obligatorisk anvendelse af VIS først være mulig, når den teknologiske udvikling på en pålidelig måde understøtter brugen af bærbart udstyr med hurtig dataoverførsel og pålidelig verifikation.

På grundlag af drøftelserne om VIS-forordningen med Rådet og Europa-Parlamentet og på grundlag af den kompromistekst, man nåede til enighed om, mener Kommissionen, at kompromiset skal forstås sådan, at anvendelsen af VIS ved de ydre grænser bør være obligatorisk, og at begge søgenøgler bør bruges efter overgangsperioden. Det skal understreges, at Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 5, i VIS-forordningen skal aflægge rapport om de tekniske fremskridt med hensyn til anvendelsen af fingeraftryk ved de ydre grænser og dens indvirkning på varigheden af søgninger med visummærkatens nummer kombineret med verifikation af visumindehaverens fingeraftryk, herunder om den forventede varighed af en sådan søgning medfører urimelig lang ventetid ved grænseovergangsstederne.

- **Konsekvensanalyse**

I konsekvensanalysen for VIS-forordningen konstateres det, at "den manglende effektivitet i bekæmpelsen af visumshopping og svig og i gennemførelsen af kontrol også skaber manglende effektivitet med hensyn til medlemsstaternes interne sikkerhed. Forbrydere og mistænkte har mulighed for at få et visum eller for at bruge et forfalsket visum, når de indrejser i Schengenområdet. Med hensyn til personer, der er involveret i terrorisme eller organiseret kriminalitet, rejser de i de fleste tilfælde ikke under deres egen identitet, men ændrer deres personoplysninger for at vanskeliggøre identifikation". Med hensyn til

grænsekontrol konkluderes det i konsekvensanalysen, at "anvendelsen af VIS med biometriske elementer forventes at give meget betydelige forbedringer i grænsekrollens effektivitet. Anvendelsen af biometriske oplysninger vil sikre, at den person, som rejser med visummet, er den samme person, som visummet blev udstedt til, og dermed bekræfte den rejsendes identitet".

Forudsætningen for ovennævnte "meget betydelige forbedringer i grænsekrollens effektivitet" er, at VIS systematisk anvendes ved den almindelige indrejsekontrol ved de ydre grænser.

En systematisk søgning i VIS ved de ydre grænser er også en forudsætning for, at der kan skabes større fleksibilitet i forbindelse med indgivelsen af visumansøgningen.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• Resumé af forslaget

VIS indeholder oplysninger, som er relevante for kontrollen ved de ydre grænser. VIS-forordningen skal derfor suppleres ved, at der tilføjes regler om anvendelsen af VIS ved de ydre grænser til Schengen-grænsekodeksen.

• Retsgrundlag

Artikel 62, nr. 2, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab udgør retsgrundlaget for denne forordning, da dette forslag ændrer Schengen-grænsekodeksen, der er baseret på denne artikel, og da det yderligere vil præcisere foranstaltningerne vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser og udvikle standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser.

• Subsidiaritetsprincippet

I henhold til EF-traktatens artikel 62, nr. 2, litra a), har Fællesskabet beføjelser til at vedtage foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser. De nuværende fællesskabsbestemmelser om passage af medlemsstaternes ydre grænser, Schengen-grænsekodeksen, skal tilpasses for at tage hensyn til oprettelsen af VIS, da der er behov for en fælles ordning for at indføre harmoniserede regler for obligatorisk anvendelse af VIS ved de ydre grænser.

Forslagets mål kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne.

• Proportionalitetsprincippet

EF-traktatens artikel 5 fastsætter, at Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne traktats mål. Den form, der er valgt til denne fællesskabsforanstaltning, skal gøre det muligt at nå forslagens målsætning og sikre en så effektiv gennemførelse som muligt. Det foreslåede initiativ – ændring af Schengen-grænsekodeksen – udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, som skal sikre, at alle Schengenmedlemsstaterne anvender fælles regler på en ensartet måde ved de ydre grænser. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået instrument: forordning.

Andre reguleringsmidler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grunde:

Dette forslag ændrer en forordning. Desuden bør anvendelsen af VIS ved de ydre grænser ved indrejsen være obligatorisk for alle medlemsstaterne, og derfor er en forordning den eneste retsakt, der kan anvendes.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Deltagelse**

Dette forslag bygger på Schengenreglerne. Der skal derfor tages højde for følgende forhold i relation til de forskellige protokoller:

Island og Norge:

De procedurer, der er fastsat i den associeringsaftale, som er indgået mellem Rådet og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, finder anvendelse, da dette forslag bygger på Schengenreglerne, jf. bilag A til aftalen.

Danmark:

I medfør af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og EF-traktaten, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da forordningen udgør en foranstaltning, som sigter mod at udbygge Schengenreglerne efter bestemmelserne i EF-traktatens afsnit IV, finder artikel 5 i ovennævnte protokol anvendelse.

Det Forenede Kongerige og Irland:

I medfør af artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i forordning (EF) nr. 562/2006 (Schengen-grænsekodeksen) og forordning (EF) nr. xx/2008 (VIS-forordningen). Det Forenede Kongerige og Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af disse forordninger, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

Schweiz:

Denne forordning udgør en udvikling af Schengenreglerne som omhandlet i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen.

De nye medlemsstater:

Da VIS-forordningen udgør en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2005, finder også denne forordning, som omhandler anvendelse af VIS ved de ydre grænser, først anvendelse i en ny medlemsstat, når Rådet har truffet afgørelse herom i overensstemmelse med denne bestemmelse.

- **Nærmere redegørelse for forslagets enkelte artikler**

Artikel 1

I artikel 1 fastsættes det, at VIS skal anvendes til 1) indrejsekontrol, 2) udrejsekontrol og 3) identifikationsformål.

Ifølge stk. 1 skal der obligatorisk foretages en søgning i VIS til verifikationsformål ved indreisen, hvis tredjelandsstatsborgeren har et visum som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), i Schengen-grænsekodeksen.

Stk. 2 og 3 vedrører frivillig brug af VIS; VIS kan bruges til verifikation under udrejsekontrollen og til identifikation under ind- og udrejsekontrollen. Disse verifikationer og identifikationer skal foretages, når det er hensigtsmæssigt og relevant i henhold til artikel 18 og 20 i VIS-forordningen, og navnlig, når der opstår tvivl om, hvorvidt visummet er ægte eller gyldigt.

Artikel 2

I artikel 2 fastsættes reglerne for, hvornår søgningerne i VIS bør påbegyndes ved de ydre grænser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

af [...]

om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 med hensyn til anvendelse af visuminformationssystemet (VIS) inden for rammerne af Schengen-grænsekodeksen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)² opstiller betingelser, kriterier og nærmere regler for ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne og for overvågningen ved grænserne, herunder kontrol i Schengeninformationssystemet.
- (2) [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. xx/2008 af (dato) om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen)]³ sigter mod at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik. Den fastsætter tillige, at formålet med VIS er at lette kontrollen ved de ydre grænseovergangsstedersamt bekæmpelsen af svig.
- (3) I forordning (EF) nr. xx/2008 [VIS-forordningen] fastsættes der søgekriterier og betingelser for, hvornår de kompetente myndigheder i forbindelse med deres kontrol ved de ydre grænseovergangssteder, har adgang til oplysninger med henblik på at verificere visumindehaverens identitet, visummets ægthed og hvorvidt betingelserne for indrejse er opfyldt, og med henblik på at identificere en person, som eventuelt ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til eller ophold eller bopæl på medlemsstaternes område.

---

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

³ EUT [...] af [...], s. [...].

- (4) Da kun biometrisk kontrol med sikkerhed kan bekræfte, at en person, som ønsker at indrejse i Schengenområdet, er den person, som visummet er udstedt til, bør der fastsættes bestemmelse om anvendelsen af VIS ved de ydre grænser.
- (5) Grænsevagterne bør anvende alle de oplysninger, der er til rådighed, herunder oplysninger, der kan søges i VIS, med henblik på at verificere, om de indrejsebetingelser, som er fastsat i artikel 5 i forordning (EF) nr. 562/2006, er opfyldt, og for at sikre, at de kan forvalte deres opgaver effektivt.
- (6) For at undgå omgåelse af de grænseovergangssteder, hvor VIS kan anvendes, og for at sikre dets effektivitet, er der et særligt behov for at anvende VIS på en ensartet måde, når der foretages indrejsekontrol ved de ydre grænser.
- (7) Da det i tilfælde af gentagne ansøgninger inden for en periode på [48] måneder er hensigtsmæssigt at genanvende og kopiere biometriske oplysninger fra den første ansøgning i VIS, bør anvendelsen af VIS ved indrejsekontrollen ved de ydre grænser være obligatorisk.
- (8) Forordning (EF) nr. 562/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Da målene for den påtænkte handling, nemlig indførelse af regler for anvendelsen af VIS ved de ydre grænser, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (10) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, og som er afspejlet i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (11) Hvad angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af Schengenreglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁴, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁵ om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale.
- (12) Med hensyn til Schweiz udgør denne forordning en udvikling af Schengenreglerne som omhandlet i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF

---

⁴ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁵ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF⁶ og artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF⁷.

- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bør Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen af denne forordning, træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i ovennævnte protokol.
- (14) Denne forordning udgør en udvikling af Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁸. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (15) Denne forordning udgør en udvikling af Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁹. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af forordningen, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.
- (16) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1
Ændring

I forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer i artikel 7, stk. 3:

1) Som litra aa) indsættes følgende:

"aa) Hvis tredjelandsstatsborgeren er i besiddelse af et visum, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), skal den indgående indrejsekontrol også omfatte verifikation af visumindehaverens identitet og visummets ægthed ved hjælp af en søgning i visuminformationssystemet (VIS) i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. xx/2008.*

---

* EUT L [...] af [...], s. [...]."

---

⁶ EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

⁷ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

⁸ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁹ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

2) I slutningen af litra c), nr. i), tilføjes følgende sætning:

"Sådan kontrol kan omfatte søgning i VIS i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. xx/2008".

3) Som litra d) tilføjes følgende:

"d) Med henblik på at identificere en person, som eventuelt ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, kan der foretages en søgning i VIS i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. xx/2008."

Artikel 2
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra [DD/MM/YY, som fastsættes til tyvendedagen efter den dato, der er nævnt i artikel 48, stk. 1, i forordning (EF) nr. xx/2008].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]